

ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου τετραήμερου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τὴν φυγὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου Σου (δεῖνος) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι καὶ μετὰ δικαίων συναριθμῆσαι καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν, κτλ.

Ἄιτησις γεινομένη κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ψυχῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, Βασιλέων, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν, Μοναζουσῶν, Πατέρων, Προπατόρων, Πάππων καὶ Προπάππων ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημ-

μνημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἔλεη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν ἑαυτοῖς ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησόμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις (ὡς ἀνωτέρω).

Νεκρώσιμος ἀκολουθία κατὰ τὴν διακαινήσιμον ἐβδομάδα.

Ψάλλεται τό, Χριστὸς Ἄνέστη μέχρι τοῦ Ναοῦ. Εἶτα, Εὐλογητὸς καὶ τό, Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἅπας καὶ ἀνά μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Κατόπιν ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος κανὼν ἀνά δ' ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· ἡ καταβασία, Ἄναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ' καὶ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἱερεὺς· Ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις κτλ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς γίνεται αἴτησις. Ἄπὸ τῆς θ' ψάλλεται τό, Σαρκὶ ὑπνώσας δὶς· εἶτα ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ. καὶ εἴ ἐστιν ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν·» μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν β' εὐχὴν· «Δέσποτα πολυέλεε κτλ.» καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ λειψάνου ψάλλεται τό, Ἄναστάσεως ἡμέρα· ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τοῦ τάφου.

